

I tilslutning til det foran anførte vedrørende retsvidenskabens stilling til det heromhandlede problem bemærkes, at spørgsmålet om en nedsættelse af tjenestemænds retlige status i henseende til pension kun i meget begrænset omfang har været aktuelt, idet de i tidens løb stedfundne revisioner af tjenestemandsløvgivningen som oftest er gået ud på en forhøjelse af tjenestemandslønningerne med deraf følgende forhøjelser af pensionerne.

Ved tjenestemandsløven af 1927 gennemførtes ganske vist en omfattende nedsættelse af tjenestemandslønningerne, men nedsættelsen lod grundlønninger og alderstillæg være urørte og havde derfor ikke nogen større virkning på pensionsområdet.

Derimod medførte loven af 23. marts 1932 en forringelse af den i lov af 19. april 1907 for hærens og flådens (løse) civile funktionærer hjemlede pensionsordning, og der blev ved den lejlighed kun i begrænset omfang indført overgangsbestemmelser til gunst for de allerede ansatte.

I de tilfælde, hvor der iøvrigt ved revisioner af tjenestemandsløvgivningen på enkelte punkter er sket forringelse af tjenestemænds pensionsmæssige stilling, er der som alt overvejende hovedregel ved overgangsregler tilsikret de ved nyordningens ikrafttræden pensionsberettigede tjenestemænd den pensionsretlige status, de pågældende på dette tidspunkt havde opnået.

Det bemærkes, at finansministeriet ikke indenfor den begrænsede tid, der har været til rådighed til besvarelse af de af udvalget stillede spørgsmål, har været i stand til at foretage en mere indgående undersøgelse af retspraksis med henblik på, om der måtte være truffet retsafgørelser af relevant betydning til belysning af det foreliggende problem, ligesom finansministeriet under de givne forhold for sit vedkommende ikke har ment at kunne anstille yderligere betragtninger om spørgsmålet.

Finansministeriet finder dog vedrørende den af professor Poul Andersen opstillede sondring mellem grundpension og reguleringstillæg, forsåvidt angår den grundlovs-mæssige beskyttelse af pensionskravet, anledning til at bemærke, at det efter hele den udvikling, der er sket indenfor regulerings-tillægsordningen, må forekomme noget tvivlsomt, i hvilket omfang en sådan sondring vil kunne fastholdes.

Det bemærkes i denne forbindelse, at det i nogen grad vil bero på tilfældighed, i hvilket omfang og i hvilket tempo dyrtidsstigninger, der må anses for at være af fast karakter, indarbejdes i den faste løn, hvoraf grundpension beregnes. Den i 1954 nedsatte lønningskommission står således overfor det spørgsmål, om og i hvilket omfang det vil være nødvendigt at overføre nogle af det betydelige antal reguleringstillægsportioner til den pensionsgivende løn.